

EZEKIEL 22.

KRIGENS SMELTEOVN.

22, 1—4. Og Herrens Ord kom til mig saaledes: Og du, Menneskesøn! Vil du dømme, vil du dømme Blodstaden? Kundgør den alle dens Vederstyggeligheder! Og du skal sige: Saa siger den Herre Herre: O Stad, som har udgydt Blod i sin Midte, for at dens Tid skal komme, og gjort væmmelige Afguder hos sig for at besmitte sig! Ved dit Blod, som du har udøst, er du blevet skyldig, og ved dine væmmelige Afguder, som du har gjort, er du blevet besmittet, og du har bragt dine Dage til at nærme sig og har naaet dine Aar; derfor gør jeg dig til Haan for Folkene og til Spot for alle Landene. — I Kapitel 22 opregnes Jerusalems forskellige Uretfærdigheder. (22, 1—12.) Dets Straf skildres under Billedet af en Smelteovn. (22, 13—22.) Kristenheden har udgydt Blod og besmittet sig med Hedskab, derfor er den blevet overgivet til denne onde Trængsel og er som Følge af Fortidens pralende Paastande blevet til et Ordsprog for de hedenske Folkeslag. — IV, 71. 72.

22, 5. De, som er nær, og de, som er langt borte fra dig, skal spotte dig, du med det besmittede Navn og med den store Forvirring. — Alle vantro spotter den besmittede Kristenhed, som nu er fyldt »med den store Forvirring«.

22, 6. Se, Israels Fyrster i dig brugte hver sin Arm til at udøse Blod. — Alle Kristenhedens Herskere har i deres Mani for Krig benyttet ethvert Middel til at fremme Blodsudgydelse. De aandelige Ledere har ved deres falske Lærdom ødelagt Millioners aandelige Haab. — Luk. 11, 52.

22, 7. Fader og Moder ringeagede man i dig; mod den fremmede øvede man Vold i din Midte; den faderløse og Enken undertrykte man i dig. — De har behandlet dem uretfærdigt, som behøvede Hjælp. Aandeligt talt har de foragtet Gud og hans Naadepagt og undertrykt hans Børn, som er Pilgrimme og fremmede i Verden. — 1 Pet. 1, 1.

22, 8. Mine Helligdomme foragede du, og mine Sabater vanhelligede du. — De har foragtet Guds Ords Lære om det syvende Aartusinds Hviledag og søgt at sætte Retfærdiggørelse ved Gerninger i Stedet for Troens Hvile.

22, 9. Bagvaskere var i dig for at udøse Blod, og paa Bjergene aad man i dig; Skændsel øvede man i din Midte.

— I Kirkerne er der Bagvaskere og Bagtalere. Folk, som gør Attentat paa andres gode Navn og Rygte. Der er nogle, som har taget Plads ved Djevlelærdommenes Bord (1 Tim. 4, 1; 1 Kor. 10, 21) som Herrer eller Herskere i Spidsen for Nationerne. De er ivrige efter at tilvejebringe og opretholde den vanhellige Forening mellem Stat og Kirke.

22, 10. 11. En Faders Blusel blottede man i dig; en Kvinde, som var uren i sin maanedlige Svaghed, krænkede man i dig. Og man øvede Vederstyggelighed med sin Næstes Hustru, og man vanærede sin Sønnekone i skændig Utugt, og man krænkede sin Søster, sin Faders Datter, i dig. — De har ikke blot sluttet Forbund mellem Stat og Kirke i enhver Retning, men har ogsaa i stor Udstrækning gjort sig skyldig i seksuel Umoralitet.

22, 12. Gave tog man i dig for at udøse Blod; Rente og Overgift tog du og forurettede din Næste med Vold, og mig glemte du, siger den Herre Herre. — De har brugt Guds Gaver i onde Hensigter, ja, selv til at ihjelslaa Guds hellige Martyrer med, og dem, som har været i nær Berøring med dem, har de plyndret paa forskellig Maade. Dette har de gjort, fordi de har glemt Herren.

22, 13. Og se, jeg har slaæet mine Hænder sammen over den uretfærdige Vinding, du har skaffet dig, og over det Blod, du har udøst i din Midte. — Gud har vist tydelige Tegn paa sin Vrede over Kirkens Hykleri og Morderaad.

22, 14. Skal dit Hjerte holde Stand eller dine Hænder beholde Styrke i de Dage, da jeg vil handle med dig? Jeg, Herren, har talt og vil gøre det. — Dens Hjerte maa forsmægte og dens Kraft svækkes paa Grund af dens daarlige Samvittighed i de Dage, da Gud vil handle med den efter dens Uretfærdighed.

22, 15. Og jeg vil adspredde dig iblandt Folkene og udstrø dig i Landene, og jeg vil aldeles bortskaffe din Urenhed fra dig. — Han vil adspredde Kirkens Tilhængere og ved Ildtrængsler brænde Urenheden ud af den.

22, 16. Og du skal vorde vanhelliget ved dig selv for Folkenes Øjne, og du skal kende, at jeg er Herren. — Kirken skal blive besmittet, vanhelliget og ødelagt for alle Folkenes Øjne paa Jorden.

22, 17. 18. Og Herrens Ord kom til mig saaledes: Menneskesøn! Israels Hus er blevet mig til Slagger; de er alle sammen Kobber og Tin og Jern og Bly midt i en Ovn; Søvlslugger er de blevet. — Kirken, baade Gejstligheden og Lægfolket, er for den hellige og retfærdige Gud blevet som Slagger af mindre værdifuldt Metal i Trængselens Ildovn. Den betegner Slaggerne omkring den store Skare (Sølv).

(Jer. 6, 30.) De andre Metaller fremstiller forskellige Arter af den jordiske Natur: Kobber, menneskelig Fuldkommenhed, Tin, Ugræs, der er avlet af Vildfarelse, Jern, den vilde Verdensmagt, og Bly, Synd og Uretfærdighed.

22, 19. Derfor, saa siger den Herre Herre: Fordi I alle er blevet til Slagger, se, derfor vil jeg samle eder midt i Jerusalem. — Gud vil samle Kristenhedens fordærvede Folk og Nationer sammen.

22, 20. Ligesom man samler Sølv og Kobber og Jern og Bly og Tin midt i en Ovn for at blæse Ild derpaa, for at smelte det, saaledes vil jeg samle eder i min Vrede og i min Harm og lægge eder i Ovnen og smelte eder. — Denne store Hob af Mennesker, som staar paa alle de forskellige Fornedrelsestrin, skal samles som i en stor Smelteovn, hvor Gud vil lade ubeskrivelige Trængsler komme over dem.

22, 21. Ja, jeg vil samle eder og blæse paa eder med min Vredens Ild, og I skal smeltes midt i den; — De vil blive smeltet i Hjerte og Aand under Guds Vredens Ildtrængsler.

22, 22. som Sølv smeltes midt i en Ovn, saaledes skal I smeltes midt i den, og I skal kende, at jeg, Herren, har udøst min Harm over eder. — Ligesom den store Skare af Guds aandsavlede Børn har maattet lide i et Antal af Millioner, saaledes skal det blive med Præsteskabet og Lægfolket, der be- kender sig til Kristendommen, men er blottet for dens Aand.

22, 23. 24. Og Herrens Ord kom til mig saaledes: Men- skesøn! Sig til det: Du er et Land, som ikke er rensset, som ikke har faaet Skylregn paa Vredens Dag. — Kristenhe- den maa i denne Trængselens Tid undvære de rensende og forfriskende Byger af Guds Sandhedsvand.

22, 25. Dets Profeter er en Bande af sammensvorne i dets Midte, de er som en brølede Løve, der røver Rov; Sjæle fortærer de, Gods og Kostbarheder tager de; de gør mange til Enker midt i det. — Præsteskabet er en Bande sammensvorne imod Sandheden. »Sammenslutningen af Kri- sti [saakaldte] Kirker i Amerika« vil som en sand Djævel, en brølede Løve, i den kommende Tid sønderrive mange af Sandhedens Venner, dræbe mange af dem bogstaveligt og forarsage, at nogle af de svagere mister deres aande- lige Liv. De vil beslaglægge og ødelægge den Litteratur, som indeholder den værdifulde Bibelsandhed. Bogstaveligt har Præsterne ved at prædike Menneskene i Krig, gjort mange Millioner til Enker.

22, 26. Dets Præster gør Vold paa min Lov og vanhel- ligen mine Helligdomme; mellem helligt og vanhelligt gør de ingen Forskel, og mellem urent og rent lærer de ikke nogen at skelne, og for mine Sabbater lukker de deres Øjne,

og jeg bliver vanhelligt midt iblandt dem. — De romersk- katolske Præster saavel som den protestantiske Gejstlighed har krænket Guds Kærlighedslov. De har besmittet Guds Sandheder med hedenske Lærdomme. De har ikke villet anerkende Forskellen mellem dem, der er blevet rensset ved Kristi Blod, og dem, der endnu er i deres Synder. De har fornægtet Bibelens Lære om Tusindaarsriget. (Aab. 20, 2—7.) De har lukket Øjnene i for Retfærdiggørelsens Sab- batshvile og har indført et Pengeudpresningsystem med Bodsøvelser, Messer for Synder og Kollektor, som vanærer og bespøtter Guds Navn.

22, 27. Dets Fyrster i dets Midte er som Ulve, der røver Rov; de udøser Blod, de fordærver Sjæle, for at vinde uret- færdig Vinding. — De gejstlige, Ulvene i Faareklæder (Matt. 7, 15), sønderriver deres Bytte, Lemmerne paa Kristi Legeme, udgyder Blod i Forfølgelse og ødelægger aandeligt Liv, alt sammen for at skaffe Penge til Opretholdelse af deres skammelige hedenske Religion. — Mika 2, 9—11.

22, 28. Og dets Profeter stryger over for dem med løs Kalk, idet de skuer Forfængelighed og spaar dem Løgn, sigende: Saa siger den Herre Herre, — endog Herren ikke har talt. — Protestantismens Prædikanter har malet hele Mængden af gejstlige hvide. De har fyldt deres Tanker med Evolutionsteoriens og Bibelkritikkens Lære, og de har løjet for Folket ved at udgive deres egne Meninger for Guds Ord.

22, 29. Landets Almue øver Vold og røver Rov, og den elendige og den fattige undertrykker de, og mod den frem- mede øver de Vold med Uret. — Lægfolket, baade inden for den romerske Kirke og i Protestantismen, har undertrykt de fattige i Aanden, har berøvet dem, der trængte til Guds Hjælp, den Trøst, de havde, og har uretfærdigt forfulgt Pil- grimmene og de fremmede (Heb. 11, 13) iblandt dem.

22, 30. Og jeg søgte iblandt dem en Mand, som vilde mure op en Mur og stille sig i Gabet for mit Aasyn til Værn for Landet, for at jeg ikke skulde ødelægge det; men jeg fandt ingen. — Gud lovede ikke at ødelægge Sodoma, hvis der blot fandtes ti retfærdige Mænd deri. Inden for Kirkevæ- senet søger han blot efter een, der er retfærdig ved Kristi Retfærdighed til at opbygge Muren om dens Gedesti og stille sig i Gabet, for at han ikke skal ødelægge den. Men han skal end ikke finde een!

22, 31. Saa udøser jeg da min Vrede over dem; ved min Harmes Ild gør jeg Ende paa dem; deres Vej lægger jeg paa deres Hoved, siger den Herre Herre. — Derfor er Kirke- væsenet dømt til Udryddelse.